

Broytingarnar í fiskivinnu- mynstrinum seta nógv størri krøv til söluliðið

— og tann, sum ætlar sær at fáa nakað burtur úr einum kyrrindum, eigur at vera knappur í vendingini, skrivar Vilhelm Johannesen løgtingsmaður m. a. í »Sjónarmið« í dag.

Tað verður ofta sagt, at eitt ella annað hongur í einum tunnum tráði. Hetta kann eisini sigast um føroyska búskapin, har tann tunni tráðurin er fiskivinnan, sum í mong ár hevur verið okkara eitt og alt.

Hóast ávisar ætlanir um at útbyggja ávisar vinnuvegir, um fiskaaling, um at fremja stórra iløgur í landbúnaðin, og um at fremja eina idnaðarutbygging og um at gera millumlandasigling við farni og ferðafólki til ein meiri týðandi tátt, so mugu vit siggja í eyguni, at fiskivinnan framvegis má vera høvuðsálitið, at hon framvegis verður tann tráður, sum alt hongur í.

Við hesum tráði eru triggir høvuðstáttir. Teir eru fiskiveiða og fiskiðnaður á landi og sölun av okkara fiskaframleiðslu. Orsakað av fiskimarkstúftflytingum, kvoteringum og avmarkingum av ymskum slag er tó tann fyrsti tátturin í eini broytingartíð, sum førir viðsær, at

tað eisini verður neyðugt at fremja ávisar broytingar viðvíkjandi tí næsta og tí triðja táttinum, um vit skulu fóta okkum og koma heilskaptrigjøgnum.

Sagt við fáum orðum er broytingin tann, at okkara fiskiveiða í størri og størri mun má fara fram á okkara egnu havleiðum. Fiskaslogini, sum vit traditionelt hava veitt við Føroyar, eru ovfiskaði, og tað, at tær traditionellu fiskileiðirnar við Føroyar eru ov nógv troyttar sum er. Tá eg nevni fiskaslog, sum vit traditionelt hava veitt, so hugsi er serstakliga um tosk og hýsu, og tá eg nevni tær traditionellu fiskileiðirnar við Føroyar, so hugsi eg um fiskileiðirnar inni á tí grunna vatninum.

Tað verður avgjørt neyðugt, at vit avmarka fiskiskapin inni á teimum traditonellu leiðunum og serstakliga, at vit avmarka trolveiðu har. Men úti á tí djúpa vatninum eru fleiri møguleikar. Vit kenna og hava roynt

nakrar av hesum møguleikum so sum veiðu eftir kongafiski, svartkalva, blálongu og svartkjäfti. Talan er eisini um veiðu eftir langasporli og øðrum fiskasløgum, ið higartil eru so at siga óroynd. Broytingin í sjálvari fiskiveiðuni má tí umfata eina avmarking í fiskiskapinum inni á tí grunna vatninum, og so tað, at útvega hóskandi fiskifør til veiðu eftir teimum her nevndu og øðrum fiskasløgum úti á djúpum vatni.

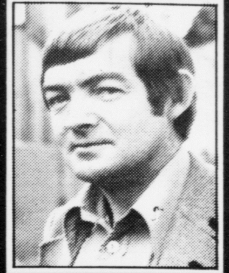
Fiskiðnaðurin uppi á landi eigur at verða umlagdur samsvarandi tí broyttu fiskiveiðumynstrinum. Útbyggingin av fiskiðnaðinum má hava til endamáls, at tey traditionellu fiskasløgini verða góðskaði enn meira, og at møguleikar verða skaptir at taka imóti og viðgera tey fiskasløg, sum vit nú í størri og størri mun koma at veiða úti á tí djúpa vatninum. Í stuttum má úgbyggingin av fiskiðnaðinum uppi á landi lagast eftir

veiðumøguleikum og veiðuorku. Tvs. at fleiri iløgur mugu ikki gerast í virki til at taka imóti og viðgera tosk og hýsu, men at nýggj virki verða bygd, og at verandi virki verða útbyggt til at taka imóti og viðgera svartkjäft, kongafisk, svartkalva, blálongu, langasporli, osfr.

Tann triði høvuðstátturin í fiskivinnuni er sölun av okkara fiskaframleiðslu. Broytingin í veiðumøguleikum má og eigur eisini at føra til broytingar í sölupolitikkinum. Vit hava ofta hoyrt at aðrar tjóðir kundu selja t. d. brosmu og longu fyri ein nógv betri prís enn vit føroyingar kunnu fáa, og onkur helt kanska, at tað gjørdi einki. Tað var ikki neyðugt hjá føroyingum at veiða brosmu og longu. Teir kunnu veiða tosk í Grønlandi, Íslandi, New Foundlandi og í Barentshavinum. Teir kundu somuleiðis veiða sild og makrel í Norðsjónum, og her er talan um fiskasløg, sum uttan stórvegis ómak

sjónarmið

Vilhelm
Johannesen
løgtingsmaður
ur skrivar

kunnu seljast fyri ein hampuligan prís.

Aðrenn fiskimarkstúftflytingarnar, aðrenn kvoteringarnar og avmarkingarnar komu í gildi lógu allar fiskileiðir opnar fyri okkum og føroyskir fiskimenn kundu til eina og hvørja tíð fara út at veiða júst tey fiskasløgini, sum Føroya Fiskasøla við minst møguligum ómaki kundi selja fyri hampuligan prís. Men soleiðis er ikki longur. Í dag eru nærum allar leiðir stongdar. Nú mugu vit veiða tær ávisu nøgdarnar av teimum ymsku fiskasløgnum sum finnast á okkara egnu havleiðum.

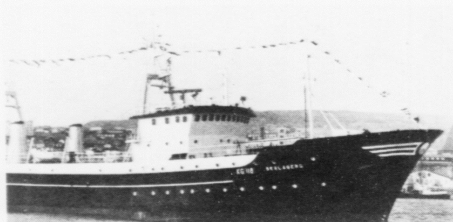
Broytingin er í stuttum tann, at meðan vit áður kundu veiða tann fisk, sum Føroya Fiskasøla kundi, vildi ella timdi at selja, so mugu vit nú selja tann fisk, vit havmøguleika fyri at veiða. Og hetta setir nógv størri krøv til söluliðið. Hetta krevur, at söluliðið ger eitt nógv størri arbeiði, og at tað veruliga ger sær ómak við at selja og at fara longur út í detaliðið við vørni.

Fiskimenn gera sær ómak við at leggja út eftir teimum

Orðaskifti um før- oysku fiski- vinnuna í 80-unum

broyttu veiðumøguleikum. Fiskiðnaðurin uppi á landi má eisini ómaka seg við hesi umlegging. Men Giljanesmálið er tianverri á ein ábending um, at teir, sum í løtuni umsita tann størsta partin av söluliðnum, nevniliga Føroya Fiskasøla, ikki ætla at gera sær stórvegis ómak í hesum sambandi.

Tann, sum ætlar sær at fáa nakað burturúr einum kyrrindum eigur at vera knappur í vendingini. Tá dugur ikki at vera seinur og konservativur. Men tverri tykist ein partur av okkara söluliði at vera tað.

Bløðini áttu at samarbeitt meira

Í samband við tað orðaskifti, sum nú er byrjað í Sosialinum og í samband við sending í útvarpinum herfyri um føroysk bløð hevur Súsan í Jákupsstovu á Sandi sent okkum hesa viðmerkingina. Hon skrivar:

— Eg havi roynt at fylgja við í bløðum og útvarpi, og eg havi hugsað um, hvussu nógv góð skrivandi fólk vit eiga. Høvdu tey ikki fingið betur arbeiðsumstøður, um øll føroysku bløðini tóku seg saman, og gjørdu eina góða landsprentsmiðju í staðin

fyri, at teir ymsku politisku flokkarnir kappast um at fáa tað frægasta smiðjuna til sitt blað.

Samarbeidda tit, kanska eisini um tíðindastubbar etc., góvu pláss fyri ymskum meiningum, og so uppundir t. d. val, lótu hvønn

Orðaskifti um før- oysku pressuna

prenta í sínum lagi, kanska ráð vóru til eina prentsmiðju so góða, at hon bæði megnaði at prenta Varðar og barnabækur við.

Kanska hevði borið til at fingið eitt tíðindablað út um dagin, sum at kalla hvørt

sjónarmið

Súsan
í Jákups-
stovu leiðari
á Lista- og
handv. sk. á
Sandi skrivar

húski fór at halda.

Varðar bókbindari knýtt at

prentsmiðjuni, vóru vit enn betur fyri.